

Î N C H E I E R E

19 noiembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul -Valeriu Doagă

Judecătorii - Sveatoslav Moldovan, Galina Stratulat

Examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de societatea pe acțiuni „Speranța-Unic” în proces de lichidare împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, intervenient accesoriu S.R.L. „Moldtrans-Tur” cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2015

c o n s t a t ă :

La data de 18 iunie 2013 S.A. „Speranța-Unic” în proces de lichidare a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, intervenient accesoriu S.R.L. „Moldtrans-Tur” și a solicitat anularea deciziilor nr. 403/1/5 din 12 februarie 2013 și nr. 376 din 02 mai 2013.

Prin hotărârea judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 16 februarie 2015 s-a admis acțiunea și s-a anulat decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău nr. 403/1/5 din 12 februarie 2013 asupra cazului de încălcare a legislației fiscale comisă de SA „Speranța-Unic” în proces de lichidare. În rest pretențiile s-au respins ca fiind neîntemeiate.

În motivarea soluției sale instanța de judecată a stabilit că Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău la emiterea deciziei IFS pe mun. Chișinău nr. 403/1/5 din 12 februarie 2013 a interpretat eronat prevederile pct. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 110 din 23 februarie 2011. Cerința cu privire la anularea deciziei IFS pe mun. Chișinău nr. 376 din 02 mai 2013 pe marginea contestației reclamantului împotriva deciziei IFS pe mun. Chișinău nr. 403/1/5 din 12 februarie 2013 a fost respinsă deoarece aceasta reprezintă poziția pârâtului prin care nu a fost satisfăcută cererea prealabilă și nu constituie obiect al acțiunii în contenciosul administrativ.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2015 s-a respins apelul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău și s-a menținut hotărârea primei instanțe.

La data de 19 iunie 2015 Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2015, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă integral acțiunea.

În motivarea recursului a invocat că, instanța de apel a interpretat în mod eronat prevederile art. 14, 15 și 17 din Legea contenciosului administrativ și consideră că reclamantul a omis termenul de 30 zile de contestare a actului administrativ.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

b) recursul este declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul consideră că recursul a fost depus în termen or, decizia instanței de apel a fost comunicată recurentului la data de 10 iunie 2015 (f.d. 133), iar recursul a fost depus la data de 19 iunie 2015 (f.d. 128).

Completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat nu se încadrează în temeiurile

prevăzute la normele de drept citate.

Argumentele invocate în recurs precum că, instanța de apel a interpretat în mod eronat prevederile art. 14, 15 și 17 din Legea contenciosului administrativ poartă un caracter declarativ și nu pot fi reținute.

Nu pot fi reținute nici argumentele recurentului precum că reclamantul a omis termenul de 30 zile de contestare a actului administrativ or, IFS pe mun. Chișinău prin referința depusă nu a obiectat asupra prescrierii acțiunii circumstanță care atestă repunerea în termen a acțiunii reclamantului.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că "... art. 6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes." (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*)

Colegiul concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de recurs.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 432, art. 433, art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Galina Stratulat